

ระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ
สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลินบริหารธุรกิจ*
A RESPONSIBILITY MORAL DEVELOPMENT SYSTEM
FOR CENTRAL REGION VOCATIONAL STUDENTS: A CASE STUDY OF
KEOWALIN BUSINESS ADMINISTRATION TECHNOLOGICAL COLLEGE

รังสิริศรี ลลิตะภักดิ์

Rangsirat Raritapat

พระมหาสมบุญ สุธมโม

Phramaha Somboon Suthummo

สมชัย ศรีนอก

Somchai Srinok

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

Email: rangsirat0189@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินความต้องการพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ 2) พัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ 3) เสนอแนะและรับรองแนวคิตรบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ 4) ทดสอบประสิทธิภาพและประเมินรับรองคุณภาพระบบจากผู้ทรงคุณวุฒิของระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลินบริหารธุรกิจ การวิจัยเป็นแบบวิจัยและพัฒนา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลินบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1-3 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1-2 รวม 5 ห้อง จำนวน 82 คน เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามเพื่อประเมินความต้องการพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ แบบประเมินประสิทธิภาพของระบบ การตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยโดยใช้การหาค่าดัชนีความ

* Received 10 March 2023; Revised 18 December 2023; Accepted 19 December 2023

สอดคล้องของข้อความกับวัตถุประสงค์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยการพัฒนาคูณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง นักศึกษามีความขยันและตั้งใจเรียนหนังสือ ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว นักศึกษารู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบต่อครอบครัว และด้านความรับผิดชอบต่อสังคม นักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับขนบธรรมเนียมของสังคม

2. การพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีความพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จตามเป้าหมาย พร้อมช่วยเหลือเมื่อผู้อื่นร้องขอหรือเห็นว่าการความช่วยเหลือ และมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อที่ดี

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาคูณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง คือ ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาคูณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเองสำหรับนักศึกษาให้ทำเป็นกิจวัตรประจำวันจนเกิดเป็นลักษณะนิสัยที่ดี มีการเสริมแรงบวกให้กับนักศึกษา มีการร่วมมือกันระหว่างบ้าน ชุมชน และโรงเรียน เพื่อพัฒนาคูณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา และการที่ทุกคนในสังคมเป็นตัวอย่างและแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา

4. การทดสอบประสิทธิภาพระบบ มีค่าเฉลี่ยหลังจากทำกิจกรรม เท่ากับ 80.07 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทำกิจกรรม เท่ากับ 87.16 เมื่อทำการพิจารณาจากค่า t เท่ากับ 25.71 และค่าวิกฤติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ค่า Sig. มีค่า .00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพหลังทำกิจกรรมพัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนทำกิจกรรมการพัฒนาคูณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ส่วนการประเมินรับรองระบบการพัฒนาคูณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเองจากผู้ทรงคุณวุฒิ ค่าเฉลี่ย 4.20-4.80 มีความเห็นว่า “ระบบการพัฒนาคูณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลิ้นบริหารธุรกิจ” มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด และได้ให้ข้อสรุปคือระบบมีความเหมาะสมดี

คำสำคัญ: การพัฒนาระบบ, คุณธรรมและจริยธรรม, ความรับผิดชอบต่อตนเอง

ABSTRACT

This research aimed to 1) assess the need for developing an ethical and moral development system on responsibility aspect, 2) develop an ethical and moral development system on responsibility aspect, 3) suggest and certify the concept of ethical and moral development system on responsibility aspect, and

4) test the efficiency and evaluate the quality of the system by experts of ethical and moral development system on responsibility aspect for vocational students in the Central Region: a case study of Keowalin Business Administration Technological College. It was research and development. The research sample selected by purposive sampling was students of Kaewalin Business Administration Technology College in Vocational Certificate Level 1-3 and Higher Vocational Certificate Level 1-2, totaling five classrooms with 82 students. The research tools included the interview form and questionnaire to assess the need for developing an ethical and moral development system on the responsibility aspect, including the evaluation form of system efficiency. The quality of the research tools was inspected by finding the Index of Item Objective Congruence (IOC) of questions and objectives by five experts. Statistics used included percentage, mean, standard deviation, and the reliability of the questionnaire.

The results showed that:

1. Overall, students' need to develop a moral and ethical system on responsibility was at the highest level. To develop morality and ethics in self-responsibility, the students were diligent and determined to study. For family responsibility, the students knew their responsibilities to their families. For social responsibility, the students behaved under society's laws, rules, and regulations.

2. Overall, the moral and ethical system development level in responsibility was high. The students tried to complete their assigned tasks until they achieved their goals. They were ready to help when others requested or saw they needed help. The students had self-confidence as a person with good responsibility.

3. For suggestions regarding the development of morality and ethics in responsibility, there should be activities to promote and develop morality and ethics on responsibility for students to carry out daily until it becomes a good character trait. There should also be positive reinforcement for students and cooperation between homes, communities, and schools to develop students' morality and ethics. Moreover, everyone in society should be a good example and role model for students.

4. The average value of system efficiency testing after doing the activities was 80.07, higher than the average before, 87.16. When considering the t-value of 25.71, the critical value at the significance level of .05, and the Sig. value of .00, less than the specified value, the efficiency after doing the activity for developing morality and ethics on responsibility was higher than before doing the activity. For the evaluation and certification of the system for developing morality and ethics on responsibility by the experts with the average score of 4.20-4.80, the experts had the opinions that "A System of Developing Morality and Ethics on Responsibility for Vocational Students in the Central Region: A Case Study of Keowalin Business Administration Technological College" had the highest level of suitability and the conclusion was this the system was well suitable.

Keywords: System development, Morality and ethics, Responsibility

บทนำ

ปัจจุบันในยุคโลกาภิวัตน์คุณธรรมจริยธรรมอันดีงามของคนไทยของเรา กำลังจะถูกกลืนหายไปทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมาอย่างมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนและเยาวชนซึ่งเป็นอนาคตของชาติ ได้รับวัฒนธรรมต่างชาติที่หลั่งไหลเข้ามา พร้อมกับความเจริญเติบโตทางด้านเทคโนโลยี โดยขาดการพิจารณาไตร่ตรองประกอบกับการไม่เป็นแบบอย่างที่ดีของบุคคลในสังคม ในการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่เน้นผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม เป็นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่ใฝ่รู้ ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่อง สามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาได้ ตลอดจนเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและมีจิตใจเป็นกลาง การพัฒนาประเทศให้เกิดความเจริญก้าวหน้า ปัจจัยที่สำคัญคือ ทรัพยากรมนุษย์และกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดคือการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นการสร้างองค์ความรู้แบบยั่งยืน ประเทศชาติจะพัฒนาให้มีความเจริญรุ่งเรืองทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองไม่ได้เลยถ้าหากประชาชนในประเทศขาดการพัฒนาทางการศึกษา การศึกษามุ่งพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของบุคคลให้มีสุขภาพดีทั้งทางกายและทางใจ มุ่งพัฒนาครอบครัวให้มีความรักและอบอุ่น มุ่งสร้างกำลังความเข้มแข็งของชุมชนให้รวมเป็นปึกแผ่น

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ได้มีพระราชดำรัสไว้ให้ประชาชนยึดทางสายกลางบนพื้นฐานของความสมดุลพอดี รู้จักประมาณอย่างมีเหตุผล มีความรอบรู้เท่าทันโลก เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตเพื่อมุ่งให้เกิด “การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย” ยึด “คน” เป็นศูนย์กลางการพัฒนา เพื่อให้คนไทยมีความสุข พึ่งตนเองและก้าวหน้าโลก โดยยังรักษาเอกลักษณ์ความเป็นไทยไว้ สามารถเลือกใช้ความรู้และเทคโนโลยีได้อย่างคุ้มค่าเหมาะสม มีภูมิคุ้มกันที่ดีมีความยืดหยุ่นพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ควบคู่ไปกับการมีคุณธรรม

และพฤติกรรม ความซื่อสัตย์สุจริต แผนการศึกษาแห่งชาติได้กำหนดว่าจะต้องพัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุล โดยมีนโยบายว่าปลูกฝัง และเสริมสร้าง ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้าน จิตใจและพฤติกรรมที่การแสดงออก สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข โรงเรียนหรือสถานศึกษาเป็นเสมือนเครื่องหลอมที่จะผลิตทรัพยากรบุคคลอันสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศในปัจจุบันและอนาคต

แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2574 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้จัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของประเทศ ทั้งที่อยู่ในกระทรวงศึกษาธิการและนอกกระทรวงศึกษาธิการ ได้นำไปใช้เป็นกรอบและแนวทางการพัฒนาการศึกษาและเรียนรู้ สำหรับพลเมืองทุกช่วงวัย ตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิต โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญของแผนคือ การมุ่งเน้นการประกันโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา และการศึกษาเพื่อการมีงานทำและสร้างงานได้ ภายใต้บริบทเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลกที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งความเป็นพลวัต เพื่อให้ประเทศไทยสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วซึ่งภายใต้กรอบแผนการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดสาระสำคัญสำหรับบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษาใน 5 ประการ ได้แก่ การเข้าถึง (Access) ความเท่าเทียม (Equity) คุณภาพ (Quality) ประสิทธิภาพ (Efficiency) และตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) ในระยะ 15 ปี ข้างหน้า วิสัยทัศน์ คือ ให้มีความสำคัญกับการสร้างระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อเป็นกลไกหลักของการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของทุนมนุษย์ และรองรับการศึกษา การเรียนรู้ และความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 โดยมีหลักการ 1) รัฐมีหน้าที่จัดการให้พลเมืองทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานสามารถพัฒนาขีดความสามารถที่มีอยู่ในตัวตนของแต่ละบุคคลให้เต็มตามศักยภาพ จากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม 2) รัฐจะประกันโอกาสและความเสมอภาค ในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละบุคคล 3) แยกบทบาท อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐ ในฐานะผู้กำกับนโยบายและแผน ผู้กำกับการศึกษา ผู้ประเมินผลการศึกษา ผู้ส่งเสริมสนับสนุน และผู้จัดการศึกษาออกจากกัน 4) รัฐพึงปฏิบัติต่อสถานศึกษาภายใต้กฎกติการะเบียบ วิธีปฏิบัติ ที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน 5) ทุกภาคส่วนของสังคมซึ่งเป็นผู้ได้รับประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการได้รับการศึกษา ร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา 6) สถานศึกษาต้องบริหารและจัดการที่แสดงความรับผิดชอบ (Accountability) ต่อคุณภาพและมาตรฐานของบริการการศึกษาที่ให้แก่ผู้เรียน 7) รัฐจะกำหนดกรอบทิศทางการพัฒนากำลังคน จำแนกตามระดับ/ประเภทการศึกษา คณะ/สาขาวิชาที่สนองตอบต่อความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ และ 8) หลักสูตรกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ต้องมีความยืดหยุ่นหลากหลาย สนองตอบความต้องการของผู้เรียน ทั้งผู้ที่อยู่ในวัยเรียนและผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

คุณธรรม หมายถึง สภาพความดีงามทั้งหลาย ซึ่งฝังลึกอยู่ในจิตสำนึกของบุคคล และเป็นคุณสมบัติที่มีอาจหาได้ในสัตว์โลกชนิดอื่น อาจกล่าวได้ว่าคุณธรรมเป็นสมบัติของมนุษยชาติ โดยเฉพาะ และจริยธรรมนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข ถ้าคนในสังคมใดมีจริยธรรมสูง สังคมนั้นจะมีแต่ความเจริญ ผู้ที่มีจริยธรรมสูงจะประพฤติปฏิบัติแต่ในสิ่งที่ดีและบรรลุถึงสภาพชีวิตอันทรงคุณค่าอันพึงประสงค์ (พรณรงค์ สิงห์สำราญ, 2550)

จริยธรรม หมายถึง หลักการที่มนุษย์ในสังคมยอมรับว่าดีงามและเห็นควรยึดถือปฏิบัติเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุขในสังคมนั้นเอง และเมื่อนำไปใช้กับการประกอบอาชีพหรือการทำงาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของมนุษย์และสังคม ก็ย่อมหมายความว่า มนุษย์ย่อมจะต้องมีจริยธรรมในการทำงานหรือการประกอบอาชีพ เพราะในการทำงานมนุษย์ย่อมต้องมีสังคมซึ่งประกอบด้วยคนหลายคนมีความเชื่อและความคิดเห็นที่ต่างกัน จึงมีความจำเป็นต้องมีการวางกรอบให้มนุษย์ประพฤติไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อการทำงานร่วมกันอย่างสงบสุขและบรรลุเป้าหมายในงานนั้น ๆ (ชัยนนท์ นิลพัฒน์, 2555)

ความรับผิดชอบ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดเป็นธรรมที่เกิดขึ้นในใจ เป็นคุณลักษณะของความมุ่งมั่นและเอาใจใส่ในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือทำหน้าที่ให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ หรือตามที่ได้รับมอบหมาย ความรับผิดชอบแบ่งเป็น 1) ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง การกระทำเกี่ยวกับตัวเองให้เกิดความสำเร็จ ปฏิบัติตนให้เกิดผลดี ดังนี้ ดูแลเอาใจใส่สุขภาพของตนให้ดี ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มเหล้า ประพฤติตนเป็นคนดีโดยการเชื่อฟังพ่อแม่ครูอาจารย์ ช่วยเหลืองานในบ้าน ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตนให้ได้รับความสำเร็จ 2) ความรับผิดชอบต่อผู้อื่นหรือสังคม แบ่งเป็น รับผิดชอบต่อครอบครัว รับผิดชอบต่อโรงเรียน รับผิดชอบต่อชุมชน 3) ความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ ได้แก่ ปฏิบัติตามกฎหมาย รักษาความปลอดภัยของชาติ จงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รักษาศิลปวัฒนธรรมไทยประพฤติตนเป็นพลเมืองดี

การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสังคมให้เป็นคนดีจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นเพราะคนในสังคมต่างเรียกร้องในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมแม้เป็นเรื่องที่มีความยาก เพราะเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนและมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบและมีความตั้งใจที่จะศึกษาและพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ เพื่อใช้เป็นแบบในการพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ โดยศึกษาและใช้แนวคิดทฤษฎีการพัฒนาจิตพิสัยของ Bloom and Masia (อ้างอิงในทิตนา แหมมณี, 2556) และการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้วยการเสริมแรงเป็นแนวคิดในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมคุณธรรมจริยธรรมและนำเอารูปแบบกิจกรรมที่ได้พัฒนาขึ้นไปใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมนักศึกษาให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ (ทิตนา แหมมณี, 2562)

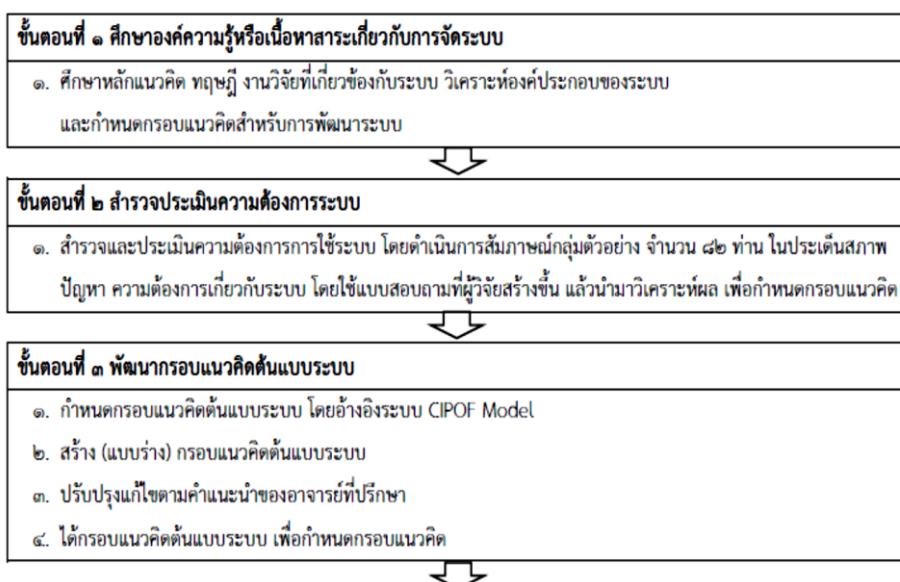
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

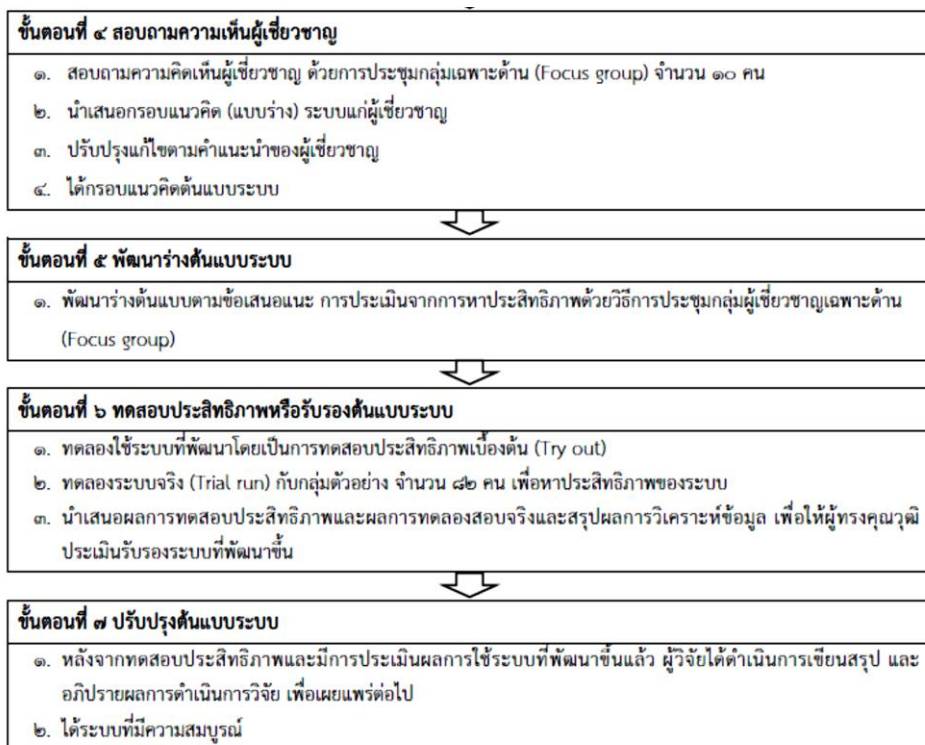
1. เพื่อประเมินความต้องการพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อ
สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลินบริหารธุรกิจ
2. เพื่อพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อ สำหรับนักศึกษา
อาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลินบริหารธุรกิจ
3. เพื่อเสนอแนะและรับรองแนวคิดเกี่ยวกับระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม
ด้านความรับผิดชอบต่อ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยี
เกวลินบริหารธุรกิจ
4. เพื่อทดสอบประสิทธิภาพและประเมินรับรองคุณภาพระบบจากผู้ทรงคุณวุฒิของ
ระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาค
กลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลินบริหารธุรกิจ

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนในการวิจัยระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อ
สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลินบริหารธุรกิจ โดย
ใช้กระบวนการวิจัย 7 ขั้นตอนของ ศ.ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ ซึ่งประกอบด้วย 7 ขั้นตอนดังนี้
(ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2554) 1) ศึกษาองค์ความรู้ 2) สำรวจประเมินความต้องการ 3) พัฒนา
กรอบแนวคิด 4) สอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ 5) พัฒนาร่างต้นแบบ 6) ประเมิน ทดสอบ
ประสิทธิภาพ และ 7) ปรับปรุงต้นแบบ

ขั้นตอนในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ระบบการพัฒนาคูณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลินบริหารธุรกิจ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการตอบแบบสอบถามการพัฒนากระบวนการพัฒนาระบบคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลินบริหารธุรกิจ ข้อมูลทั่วไปพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 17 ปี เป็นนักศึกษาระดับชั้น ปวช.3 สาขาวิชาการตลาด ซึ่งมีผลการเรียนเกรดเฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 3.01-3.50

ตอนที่ 2 ความต้องการการพัฒนากระบวนการพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลินบริหารธุรกิจ

N = 82

ข้อ	ความต้องการการพัฒนากระบวนการพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ	ระดับความต้องการ			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1	นักศึกษาส่งงานหรือสิ่งอื่นที่ได้รับมอบหมายให้ทำได้ตรงเวลาที่กำหนด	4.26	0.66	มาก	5

ข้อ	ความต้องการการพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ	ระดับความต้องการ			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
2	นักศึกษามีความพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จตามเป้าหมาย	4.82	0.39	มากที่สุด	1
3	นักศึกษาร่วมรับผิดชอบทำงานกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ	4.32	0.59	มาก	4
4	นักศึกษายอมรับผิดชอบและกล่าวคำขอโทษที่กระทำสิ่งใด ๆ ให้ผู้อื่นเสียหาย	4.04	0.64	มาก	6
5	นักศึกษาพร้อมช่วยเหลือเมื่อผู้อื่นร้องขอหรือเห็นว่าการความช่วยเหลือ	4.77	0.42	มากที่สุด	2
6	นักศึกษามีความเชื่อมั่นในตนเองว่าเป็นคนที่มีความรับผิดชอบที่ดี	4.56	0.50	มากที่สุด	3
7	นักศึกษารับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองได้กระทำลงไปไม่ว่าผลจะเป็นอย่างไร	3.94	0.73	มาก	7
รวม		4.39	0.56	มาก	

ความต้องการการพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลินบริหารธุรกิจ ในภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 โดยนักศึกษามีความพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จตามเป้าหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 รองลงมาคือนักศึกษาพร้อมช่วยเหลือเมื่อผู้อื่นร้องขอหรือเห็นว่าการความช่วยเหลือ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 นักศึกษาเชื่อมั่นในตนเองว่าเป็นคนที่มีความรับผิดชอบที่ดี อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และนักศึกษารับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองได้กระทำลงไปไม่ว่าผลจะเป็นอย่างไร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94

ตอนที่ 3 ผลการพัฒนาระบบคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลินบริหารธุรกิจ มีดังต่อไปนี้

N = 82

ข้อ	การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ	ระดับความคิดเห็น			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
ความรับผิดชอบที่มีต่อตนเอง					
1	มาโรงเรียนสม่ำเสมอ ไม่ขาดเรียน	4.21	0.87	มาก	5
2	มีความขยันและตั้งใจเรียนหนังสือ	4.72	0.53	มากที่สุด	2
3	เป็นผู้ที่รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	4.13	0.52	มาก	6
รวม		4.35	0.64	มาก	

ข้อ	การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ	ระดับความคิดเห็น			
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
ความรับผิดชอบต่อที่มีต่อครอบครัว					
4	นักศึกษากล้าที่จะยอมรับความจริงเมื่อทำผิดระเบียบ	3.98	0.67	มาก	7
5	เสียสละในส่วนของตนให้กับครอบครัวเมื่อมีความจำเป็นมากกว่า	4.46	0.74	มาก	4
6	นักศึกษารู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบต่อครอบครัว	4.70	0.46	มากที่สุด	3
รวม		4.38	0.62	มาก	
ความรับผิดชอบต่อที่มีต่อสังคม					
7	เสียสละในส่วนของตนที่ได้รับมาให้กับผู้ที่ขาดแคลนและมีความจำเป็นกว่า	3.90	0.46	มาก	8
8	ประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ขนบธรรมเนียมของสังคม	4.78	0.42	มากที่สุด	1
9	เมื่อทราบว่าทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียนเสียหาย นักศึกษาจะแจ้งให้อาจารย์ทราบทุกครั้ง	3.80	0.67	มาก	10
10	มีความกระตือรือร้นในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนและชุมชน	3.89	0.67	มาก	9
รวม		4.09	0.56	มาก	
รวมทั้งหมด		4.26	0.60	มาก	

ผลการศึกษาการพัฒนากระบวนการคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีแกลนบริหารธุรกิจ ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 การพัฒนาระบบคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 โดยนักศึกษามีความขยันและตั้งใจเรียนหนังสือ อยู่ในระดับมากที่สุด การพัฒนาระบบคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 โดยนักศึกษารู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบต่อครอบครัว อยู่ในระดับมากที่สุด การพัฒนาระบบคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 โดยนักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับขนบธรรมเนียมของสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีแกลนบริหารธุรกิจ คือ ควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมสำหรับนักศึกษาให้ทำเป็นกิจวัตรประจำวันจนเกิดเป็นลักษณะนิสัยที่ดี มีการเสริม

แรงบวกให้กับนักศึกษา มีการร่วมมือกันระหว่างบ้าน ชุมชน และโรงเรียน เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษา และการที่ทุกคนในสังคมเป็นตัวอย่างและแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา

ตอนที่ 5 การทดสอบประสิทธิภาพและประเมินรับรองคุณภาพระบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ ของระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษา ภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีแกลเลียนบริหารธุรกิจ ดังต่อไปนี้

1. ผลการทดสอบประสิทธิภาพก่อนทำกิจกรรมและหลังทำกิจกรรมหลังการใช้ระบบ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีแกลเลียนบริหารธุรกิจตามเกณฑ์ E_1/E_2 (เกณฑ์ประสิทธิภาพ 85/85) พบว่า การทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น (Tryout) แบบกลุ่ม จำนวน 9 คน E_1/E_2 เท่ากับ 73.50/80.90 ซึ่งไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยได้ตรวจสอบระบบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ จากนั้นทำการปรับปรุงข้อบกพร่อง เพื่อให้ประสิทธิภาพด้านกระบวนการและด้านผลลัพธ์ สูงขึ้นกว่าเดิมแล้วนำไปทดสอบ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของระบบก่อนนำไปทดลอง ระบบจริง จากนั้นผู้วิจัยนำไปทดลองระบบจริง (Trial run) กับตัวอย่างจริง 82 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยที่ได้ระหว่างทำกิจกรรมและหลังทำกิจกรรม เท่ากับ E_1/E_2 เท่ากับ 80.07/87.16 แสดงว่า ประสิทธิภาพของระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 85/85 ดังตารางต่อไปนี้

การทดสอบประสิทธิภาพของระบบ	จำนวน	ประสิทธิภาพของระบบ (E_1)	ประสิทธิภาพของระบบ (E_2)
แบบกลุ่ม	9	73.50	80.90
กลุ่มตัวอย่างจริง	82	80.07	87.16

การทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น (Tryout) แบบกลุ่ม จำนวน 9 คน มีค่าเฉลี่ยหลังทำกิจกรรม เท่ากับ 80.90 ซึ่งสูงกว่าก่อนทำกิจกรรม เท่ากับ 73.50 เมื่อทำการพิจารณาจากค่า t เท่ากับ 7.73 และค่าวิกฤติที่ระดับนัยสำคัญ .05 และค่า p -Value หรือค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่า .00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าที่กำหนดไว้ คือ .05 ($p < .05$) แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของนักศึกษาหลังทำกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบพัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนทำกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาส่งผลให้ประสิทธิภาพของนักศึกษาสูงขึ้น ดังตารางต่อไปนี้

การทดสอบผล	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	df	t	P
ก่อนทำกิจกรรม	9	100	73.50	6.35	9	7.73	0.00**
หลังทำกิจกรรม			80.90	3.63			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดลองระบบจริงกับนักศึกษา จำนวน 82 คน มีค่าเฉลี่ยหลังจากทำกิจกรรม เท่ากับ 80.07 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนทำกิจกรรม เท่ากับ 87.16 เมื่อทำการพิจารณาจากค่า t เท่ากับ 25.71 และค่าวิกฤติที่ระดับนัยสำคัญ .05 และค่า p-Value หรือค่า Sig. ที่คำนวณได้มีค่า .00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าที่กำหนดไว้ คือ .05 ($p < .05$) แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของนักศึกษาหลังทำกิจกรรมพัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนทำกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาส่งผลให้ประสิทธิภาพของนักศึกษาสูงขึ้น ดังตารางต่อไปนี้

การทดสอบผล	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	df	t	P
ก่อนทำกิจกรรม	82	100	80.07	3.69	81	25.71	0.00**
หลังทำกิจกรรม			87.16	4.54			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการประเมินรับรองระบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลการประเมินรับรองระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.20-4.80 ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.54 มีความเห็นว่า “ระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักศึกษา อาชีวศึกษาภาคกลาง: วิทยาลัยวิทยาลัยเทคโนโลยีเกล็ดนบริหารธุรกิจ” มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และได้ให้ข้อสรุปคือระบบมีความเหมาะสมดี ดังตารางต่อไปนี้

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
องค์ประกอบของระบบด้านบริบท (CONTEXT)				
1	สภาพแวดล้อมการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
2	แบบประเมินระบบการพัฒนา	4.80	0.45	มากที่สุด
3	หลักการและเหตุผลของระบบ	4.60	0.55	มากที่สุด
4	วัตถุประสงค์ของระบบ	4.40	0.55	มาก
5	ผู้ใช้ระบบ	4.60	0.55	มากที่สุด
องค์ประกอบของระบบด้านปัจจัยนำเข้า (INPUT)				
1	การพัฒนาและความต้องการระบบ	4.80	0.45	มากที่สุด
2	วัตถุประสงค์	4.40	0.55	มาก
3	ผู้สอน	4.60	0.55	มากที่สุด
4	ผู้เรียน	4.20	0.84	มาก
5	ชุดพัฒนาระบบ	4.40	0.71	มาก

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
องค์ประกอบของระบบด้านกระบวนการ (PROCESS)				
1	ขั้นเตรียมการจัดกิจกรรม	4.80	0.45	มากที่สุด
2	ขั้นตอนการทำระบบ	4.60	0.55	มากที่สุด
3	ขั้นวัดผลประเมินผล	4.20	0.84	มาก
องค์ประกอบของระบบด้านผลลัพธ์ (OUTPUT)				
1	ระบบการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ	4.60	0.55	มากที่สุด
2	ประสิทธิภาพของระบบ	4.80	0.45	มากที่สุด
องค์ประกอบของระบบด้านผลย้อนกลับ (FEEDBACK)				
1	ตรวจสอบและปรับปรุงระบบ	4.40	0.55	มาก
รวม		4.54	0.57	มากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีแกลเลียนบริหารธุรกิจ ทางผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีแกลเลียนบริหารธุรกิจ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยนักศึกษามีความขยันและตั้งใจเรียนหนังสือ ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว นักศึกษารู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบต่อครอบครัว และเสียสละในส่วนของตนให้กับครอบครัวเมื่อมีความจำเป็นมากกว่าด้านความรับผิดชอบต่อสังคม นักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ ขนบธรรมเนียมของสังคม และเสียสละในส่วนของตนที่ได้รับมาให้กับผู้ที่ขาดแคลนและมีความจำเป็นกว่า

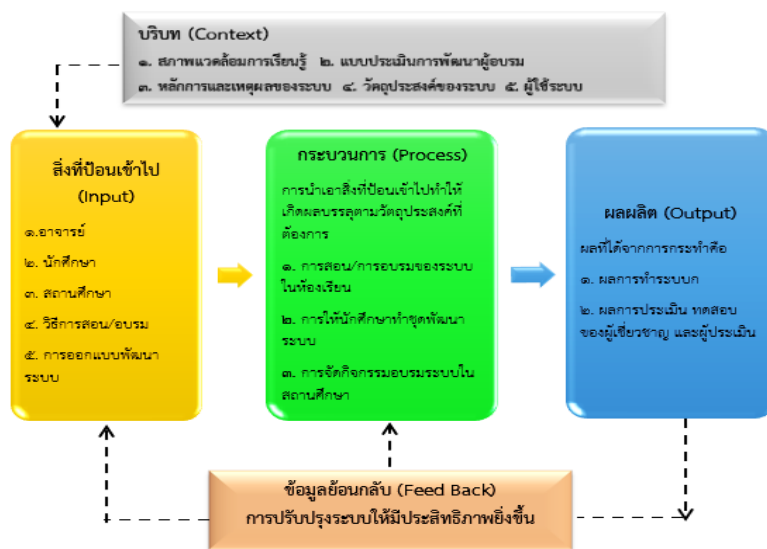
ความต้องการเกี่ยวกับระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีแกลเลียนบริหารธุรกิจ ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีความพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จตามเป้าหมาย นักศึกษาพร้อมช่วยเหลือเมื่อผู้อื่นร้องขอหรือเห็นว่าการความช่วยเหลือ นักศึกษามีความเชื่อมั่นในตนเองว่าเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม

การทดสอบประสิทธิภาพก่อนทำกิจกรรมและหลังทำกิจกรรมหลังการใช้ระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีแกลเลียนบริหารธุรกิจ ตามเกณฑ์ E_1/E_2 (เกณฑ์ประสิทธิภาพ

85/85) พบว่า การทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น (Tryout) แบบกลุ่ม จำนวน 9 คน E_1/E_2 เท่ากับ 73.50/80.90 ซึ่งไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยได้ตรวจสอบระบบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ จากนั้นทำการปรับปรุงข้อบกพร่อง เพื่อให้ประสิทธิภาพและผลลัพธ์สูงขึ้นกว่าเดิมแล้วนำไปทดสอบ จากนั้นนำไปทดลองระบบจริง (Trial run) กับตัวอย่าง พบว่า คะแนนเฉลี่ยที่ได้ระหว่างทำกิจกรรมและหลังทำกิจกรรม เท่ากับ E_1/E_2 เท่ากับ 80.07/87.16 แสดงว่า ประสิทธิภาพของระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การประเมินรับรองระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.54 มีความเห็นว่า “ระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีแกลลินบริหารธุรกิจ” มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และได้ให้ข้อสรุปคือระบบมีความเหมาะสมดี

ระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีแกลลินบริหารธุรกิจ

ภาพที่ 1 ระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

ระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีแกลลินบริหารธุรกิจ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการจัดทำกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ มุ่งพัฒนาและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนในการดำเนินประกอบอาชีพและดำรงชีวิต และให้นักเรียน

เกิดพฤติกรรมที่มีองค์ประกอบและขั้นตอนที่ชัดเจน เหมาะสมซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการจัดกิจกรรม โดยสามารถดำเนินตามองค์ประกอบของระบบที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 บริบท (Context)

องค์ประกอบที่ 2 ปัจจัยนำเข้าหรือสิ่งที่ป้อนเข้าไป (Input)

องค์ประกอบที่ 3 กระบวนการหรือการดำเนินงาน (Process)

องค์ประกอบที่ 4 ผลลัพธ์หรือผลผลิต (Output)

องค์ประกอบที่ 5 ข้อมูลย้อนกลับ (Feed Back)

โดยในงานวิจัยนี้ ขอเสนอหลักธรรมตามที่ปรากฏในพระไตรปิฎก ที่ว่าหลักฆราวาสธรรม 4 เป็นธรรมสำหรับฆราวาส เป็นหลักการครองชีวิตที่ดี (พระไตรปิฎก ฉบับภาษาไทย, ส.ส.15/845/316)

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้จากการวิจัยระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลิ่นบริหารธุรกิจ ได้มีการประยุกต์ใช้หลักธรรมคำสอนที่ควรนำไปปฏิบัติ คือหลักฆราวาสธรรม 4 ประการ คือ สัจจะ - ความจริง ทมะ - การฝึกฝน ขันติ - ความอดทน จาคะ - ความเสียสละ

คุณธรรมสี่ประการนี้เป็นหลักธรรมที่定会ช่วยให้ประเทศชาติบังเกิดความสุขความร่มเย็น คุณธรรมสี่คือข้อปฏิบัติธรรมโดยตรงของคฤหัสถ์ทั้งหลาย รวมถึงผู้บริหารองค์กรสมาชิกในองค์กรทุกคนที่เรียกว่า “ฆราวาสธรรม 4 ประการ” (เกสรดา ศักดิ์มณีวงศ์, 2561)

ภาพที่ 2 องค์ความรู้จากการวิจัยระบบการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ

การประยุกต์ใช้หลักธรรมคำสอน เรื่อง การพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลิ้นบริหารธุรกิจ โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีหน้าที่ในสังคมต่อไป ย่อมมีผลต่อส่วนรวมของประเทศไทย ผลของการกระทำของบุคคลกลุ่มนี้ควรมีคุณธรรมจริยธรรมมากกว่าคนทั่วไป ดังตัวอย่างเช่น การเห็นแก่ประโยชน์ ส่วนรวมมากกว่าเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน การมีศีลธรรมประจำใจ การเคารพกติกาของสังคมต้องมีความยุติธรรม ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ต้องมีความรับผิดชอบและการประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดี ซึ่งดังที่กล่าวมาแล้วนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างคุณธรรมและจริยธรรม

สรุป

ระบบการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบสำหรับนักศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง: กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีเกวลิ้นบริหารธุรกิจ เป็นการวิจัยและพัฒนาระบบคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบที่มีต่อตนเอง ด้านความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว และด้านความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมควบคู่ไปกับการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนให้คำชมเชยก่อนนักศึกษาที่มีความประพฤติปฏิบัติดี มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ ของนักศึกษาอาชีวศึกษาและมีความตั้งใจที่จะศึกษาและพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ เพื่อใช้เป็นแบบในการพัฒนาระบบคุณธรรมและจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ ด้วยการพัฒนาระบบคุณธรรมจริยธรรมนักศึกษาอาชีวศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม

การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสังคมให้เป็นคนดี จึงเป็นเรื่องที่จำเป็นเพราะคนในสังคมต่างเรียกร้องในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมไทยแม้เป็นเรื่องที่มีความยากเป็นอย่างยิ่งเพราะเป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน และมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมากมาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการในเรื่องการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งเป็นเครื่องมือในการกำหนดความสงบสุขของสังคมไทยได้วิเคราะห์แล้ว พบว่าสังคมใดมีผู้เพียบพร้อม ด้วยคุณธรรมจริยธรรม สังคมนั้นจะมีแต่ความสงบสุข ในขณะเดียวกันหากคนในสังคมใดมีความบกพร่องด้านจิตใจ ขาดคุณธรรมและจริยธรรม แม้สังคมนั้นจะมีความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจก็หาความสงบสุขได้ยาก สรุปภาพรวมของปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นกับคนในชาติทุกกลุ่มเป้าหมาย นับวันจะรุนแรงและทวีคูณมากขึ้นที่มีผลต่อประเทศและสังคมไทยโดยรวม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้วยการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ควรมีการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้มากขึ้น
2. การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้วยการใช้แบบอย่างที่ดี ผู้บริหาร ครูและบุคลากรในโรงเรียนจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีก่อน ควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองประพฤติและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และควรมีการยกย่องเชิดชูผู้ที่เป็นแบบอย่างที่ดี
3. ควรนำการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญและควรเสริมสร้างให้เกิดความตระหนักร่วมกันเป็นเบื้องต้น และมีการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่องจึงจะประสบความสำเร็จได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับการพัฒนาระบบคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ เช่น การวิจัยเชิงปฏิบัติการ หรือการวิจัยเพื่อพัฒนาเกี่ยวกับพฤติกรรมในลำดับต่อไป
2. ควรศึกษาคุณธรรม จริยธรรมด้านความรับผิดชอบ โดยศึกษาตัวแปรที่มีบริบทเกี่ยวข้องกับผู้เรียน และสถานศึกษาร่วมด้วย เช่น ขนาดของสถานศึกษา ภูมิภาค เป็นต้น เพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น
3. ควรมีการพัฒนาชุดเครื่องมือมาตรฐานระดับชาติสำหรับประเมินคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนที่จำแนกตามช่วงวัยของผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- เกสรฯ ศักดิ์มณีวงศ์. (2561). การเตรียมความพร้อมให้กับองค์กรยุคดิจิทัล. กรุงเทพมหานคร: ดีลอยท์ ทัชโหมทัส.
- ชัยนนท์ นิลพัฒน์. (2555). ความหมายของจริยธรรม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2554). ระบบสื่อการสอนสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทิตินา แคมมณี. (2562). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรณรงค์ สิงห์สำราญ. (2550). ความหมายของคุณธรรมจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพมหานคร.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579. กรุงเทพมหานคร: พรินทวานกราฟฟิค.

พระไตรปิฎก ฉบับภาษาไทย (2536), ขรവാสนธรรม 4, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย